

РЕШЕНИЕ

№ 3061

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10444** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на зам. министър на културата, депозирана чрез процесуален представител – юрисконсулт Г. Т. против Решение № 3851 от 18.10.2022 г., постановено по НАХД № 3474/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10 състав. С Решението е отменено Наказателно постановление № 7915 от 22.11.2021 г., издадено от касатора, с което на „Фим Ко 2015“ ООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя И. Г. Ф., на основание чл. 98а, ал. 1 във вр. чл. 97, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) във вр. чл. 53 във вр. чл. 83, ал. 1 от ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева за извършено административно нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5, пр. 1 от ЗАПСП.

В жалбата са релевирани доводи за неправилно приложение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК, с което е обосновано искане за отмяна на въззивното решение и потвърждаване на наказателното постановление, предмет на съдебен контрол. Твърди се, че събраните по делото доказателства установяват по несъмнен и категоричен начин извършеното административно нарушение и основанията за ангажиране на обективната отговорност на дружеството,

стопанисващо търговския обект. Оспорват се изводите в мотивите на решението за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при установяване на административното нарушение, с които въззивният съд е обосновал отмяната на наказателното постановление. Застъпва се становище за неправилно приложение и на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В този аспект, се сочи, че констатираното неспазване на изискванията на чл. 97, ал. 1, т. 5, пр. 1 от ЗАПСП не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други сходни нарушения. Възражава се относно възложените в тежест на касатора разноски за участие на свидетел, като се оспорва и размера на присъдените на санкционираното търговско дружество за въззивното производство. Претендира се намаляване на техния размер и съобразяването му с обема на процесуалните действия, фактическата и правна сложност на настоящия казус. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и за двете съдебни инстанции.

Ответникът по жалбата – „Фим Ко 2015“ ООД, чрез процесуалния представител на управителя – адв. В. С., е депозирал писмен отговор, в който застъпва становище за нейната неоснователност. Изложил е подробни аргументи в подкрепа на тезата на съда за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при констатиране на административното нарушение, които се твърди да са ограничили правото на защита на санкционираното дружество. Цитирана е относима съдебна практика по сходни казуси. Поставен е акцент върху негодността на използваните средства от проверяващите служители на Министерството на културата при констатиране на твърдяното нарушение на ЗАПСП, както и на липсата на доказателства, установяващи съответствието на тези средства с изискванията на § 2, т. 21 от Допълнителните разпоредби към ЗАПСП, а именно - стандартизирането/сертифицирането им от независима организация, установена на територията на Европейския съюз. Така е обоснована тезата за липса на основания да бъдат кредитирани като достоверни резултатите от извършената проверка. Изложени са и аргументи за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В този аспект, е посочено, че непосредствено след извършване на проверката на контролните органи, дружеството е сключило договори с „М.“ и „П.“, както и че разпространението на процесните песни е осъществено чрез радиостанция, предаваща по интернет, което изключва субективният елемент за неправомерно ползване на обектите, закриляни от ЗАПСП. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение за производството пред касационната инстанция в съответствие с представените доказателства. Оспорват се възраженията на касатора относно присъдения размер на разноските пред въззивната инстанция. Акцент е поставен на броя на проведените процесуални действия и съдебните заседания с участието на процесуалния представител на санкционираното дружество.

Касаторът редовно уведомен не участва и не се представлява в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Процесуалният представител на ответника по касационната жалба поддържа становището застъпено в отговора и направените с него искания – за отхвърляне на жалбата като неоснователна и присъждане на направените разноски в касационното производство. Представя списък и доказателства за платено възнаграждение на процесуалния представител.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че касационната жалба е основателна. Прави искане обжалваното решение да бъде отменено и вместо него -

постановено друго, с което да се потвърди наказателното постановление. Възразява срещу размера на претендирания адвокатски хонорар за процесуално представителство на санкционираното дружество пред касационната инстанция.

Административен съд – София-град, X. касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, лице, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 26.10.2022 г., а жалбата е заведена в СРС на 04.11.2022 г. с рег. № 238804), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт въззивният съд, анализирайки информацията в събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателствени източници – показанията на актосъставителя свид. Ч. П. и на оказалия съдействие при извършване на проверката служител на СДВР - свид. А. П., е приел за установено от фактическа страна:

С писмо изх. № 108-1350 от 18.05.2021 г., заведено в Министерство на културата с вх. № 62-00-181 от 18.05.2021 г. Сдружение „М.“ е поискало да бъдат извършени проверки за използване без разрешение на музикални произведения от неговия репертоар в редица обекти на територията на [населено място]. Сред тях бил и стопанисваният от „Фим Ко 2015“ ООД – „Пъблик бар“, находящ се в [населено място], [улица]. На свид. Ч. П., главен инспектор в дирекция „Авторско право и сродните му права“ при Министерство на културата било възложено да организира проверките по обектите, посочени в сигнала на „М.“.

На 24.06.2021 г. около 23:00 ч. свид. П. заедно с двама служители на СДВР, един от които свид. А. П. посетили „Пъблик бар“. С предоставеното му служебно мобилно устройство с инсталирано приложение SaundHaund или Shazam, свид. П. констатирал, че в заведението се използват „чрез публично изпълнение на запис“ следните произведения: „I H. You'll Be V. Unhappy“ - Е. Р. и „Could You Be Me“ (Opolopo Mix) – Kathy Kosins&P. Randolph.

Присъствалата по време на проверката в заведението барманка И. С. заявила пред проверяващите, че музикалните произведения се пускат от отворен интернет сайт „Джаз Де В.“.

Констатациите от проверката са отразени в Констативен протокол № 7915 от 24.06.2021 г. (л. 45 – 46 от делото). В него е указано, представляващият „Фим Ко 2015“ ООД да се яви на 06.07.2021 г., в периода 14:00 ч. – 16:00 ч., в Министерство на културата, дирекция „Авторско право и сродните му права“ и да представи заверени копия от договори за отстъпени авторски права, валидни към датата на извършване на проверката; договори за отстъпени сродни права, валидни към датата на извършване на проверката; други документи за получено писмено разрешение от правноносителя/ите за вида на използване на посочените произведения; документ за платени вноски по договорите към датата на проверката. Препис от Констативния протокол е връчен на присъствалата в обекта по време на проверката барманка И. С..

С писмо изх. № 62-00-181 от 29.06.2021 г. (л. 43 – 44 от делото) Министерство на културата е изискало от представляващия Сдружение „М.“ да представи информация

за авторите на произведенията „I H. You'll Be V. Unhappy“ - Е. Р. и „Could You Be Me“ (Oporo Mix) – Kathy Kosins&P. Randolph и дали те се представляват от чуждестранно дружество за колективно управление на права. Изискана е информация и дали Сдружение „М.“ представлява авторите на посочените произведения – пряко или чрез договор за взаимно представителство, включително отстъпвало ли е права за ползването им чрез публично изпълнение в търговски обекти или на други ползватели.

На 06.07.2021 г. в Министерство на културата е постъпила изисканата от представляващия Сдружение „М.“ информация - вх. № 62-00-181 (л. 40 – 42 от делото). Същата съдържа данни за авторите на посочените произведения – членове на американските дружества ASCAP и BMI, и двете представлявани именно от „М.“. В информацията е посочено, че на 02.07.2021 г. е постъпила заявка от „Фин Ко 2015“ ООД за сключване на договор с „М.“. На 06.07.2021 г. е сключен договор между „Фин Ко 2015“ ООД и Сдружение за колективно управление на авторски права на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели „М. С.“, с който възмездно е отстъпено неизключителното право на ползване – публично, „на живо“ или чрез запис всякакви вече разгласени музикални произведения и литературни произведения, свързани с музика, права на публично изпълнение, които са му предоставени или ще му бъдат предоставени по време на действие на договора (л. 29 – 33 от делото).

С писмо изх. № 62-00-181 от 21.07.2021 г. „Фим Ко 2015“ ООД е уведомено, че следва да изпрати представител в Министерство на културата на 17.08.2021 г. между 14.00ч. – 16.00 ч. в дирекция „Авторско право и сродните му права“ за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (л. 36 – 37 от делото). Писмото е изпратено с обратна разписка на адреса, на който се намира коктейл бара, в който е извършена проверката, съвпадащ със седалището и адреса на управление на дружеството, отразени в Търговския регистър. Разписката е върната с отметка „непотърсена пратка“ (л. 38 и л. 39 от делото).

На 18.08.2021 г. извършилият проверката служител на Министерство на културата – свид. Ч. П., в присъствието на свидетелите С. Ц. и Л. Ф., съставил Акт за установяване на административно нарушение № 7915, в който възпроизвел констатациите от Констативния протокол и допълнително постъпилата информация от „М.“. Посочено е, че на указаната при проверката дата – 06.07.2021 г. управителят на „Фим Ко 2015“ ООД не се е явил в Министерството на културата, а и не са били представени изисканите документи. Отражено е и, че на 17.08.2021 г. в периода 14:00 ч. – 16:00 ч. също не се е явил представител на дружеството за съставяне на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН). Анализирана е информацията, представена от Дружеството за композитори, автори на литературни произведения и музикални издатели за колективно управление на авторски права „М.“.

Констатациите от проверката и анализът на допълнително представената информация са послужили като основание за ангажиране на обективната отговорност на дружеството, стопанисващо обекта, затова, че на 24.06.2021 г. в „Пъблик бар“ са използвани чрез публично изпълнение на запис произведенията на Kathy Kosins& „Could You Be Me“ (Oporo Mix) – композитор и автор на текста Kosins Kathy A (член на американското дружество ASCAP, представлявано от „М.“), и на Randolph P. Van B. композитор и автор на текста (член на американското дружество BMI, представлявано от „М.“), без необходимото по закон съгласие на авторите или

представляващите ги организации за колективно управление на права „М.“ в нарушение на чл. 18, ал. 1, ал. 2, т. 3, предл. второ и ал. 3, чл. 35, чл. 36 и чл. 58 от ЗАПСП, което е квалифицирано като административно нарушение по чл. 97, ал. 1, т. 5, предл. първо от ЗАПСП – „използване в нарушение на ЗАПСП чрез публично изпълнение на запис произведения, записани изпълнения, звукозаписи, записи на филми или други аудио-визуални произведения, радиопрограме или телевизионни програми.“.

Съставният АУАН е изпратен на санкционираното дружество по куриер и е връчен на негов представител на 25.08.2021 г. С писмо вх. № 62-00-181 от 02.09.2021 г. от санкционираното дружество са представени заверени копия от сключени договори с „П.“ и „М.“. Обжалваното наказателно постановление № 7915 е издадено на 22.11.2021 г. от заместник министър на културата и е връчено чрез известие за доставяне по пощата на 07.02.2022 г. (л. 15 от делото).

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно и всестранно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното административно нарушение като е спазил и процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници. Постановеното решение е валидно и допустимо.

Касационната инстанция споделя изводите в обжалваното решение относно компетентността на длъжностните лица, съставили АУАН и издаденото НП, която е удостоверена с приложените по делото заповеди на министъра на културата. Спазени са преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН за констатиране на административното нарушение и издаване на наказателното постановление.

Съответно на изискванията на процесуалните норми е и становището на въззивния съд относно спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при словесното описание на фактическите обстоятелства, установени по време на проверката и приложената правната квалификация на чл. 18, ал. 3 във вр. ал. 2, т. 3, предл. второ от ЗАПСП – изпълнение на запис на произведение пред неограничен кръг лица, посетители на проверяваното заведение, по начин, предоставящ възможност произведението да бъде възприето от тях, въпреки липсата на предвиденото в чл. 35, чл. 36 и чл. 58 от ЗАПСП съгласие от авторите на произведенията и/или от представляващата ги организация за колективно управление на права. Въззивният съд обосновано се е позовавал и на легалните дефиниции за „звукозаписване“ и „звукозапис“, дадени в т. 7 и т. 8 на § 2 от Допълнителните разпоредби на ЗАПСП. Относима към фактологията на настоящия казус е и дефиницията на понятието „излъчване на произведение по безжичен път“ в т. 5 на § 2 от ДР на ЗАПСП, според която „излъчването му по радио или телевизия по наземен път, както и включването му в непрекъсната съобщителна верига, водеща до спътник и оттам обратно до Земята чрез сигнали, носещи програми, под контрола и на отговорност на излъчващата организация, с оглед да бъде то прието, било пряко и индивидуално от публиката, било чрез посредничеството на организация, различна от излъчващата“, доколкото страните не спорят, че нарушението на защитените от ЗАПСП права е осъществено посредством ползване на интернет сайта „Джаз Де В.“.

Обосновано въззивният съд е приел, че точното възпроизвеждане на имената на произведенията /песни/ и на техните автори на езика, съответстващ на произхода им, не предполага нищожност на обжалваното наказателно постановление, доколкото не

води до неяснота в релевантните фактически обстоятелства, чрез които се установяват елементите на инкриминираното административно нарушение, включително и относно начина и средствата, използвани за констатирането му.

Основателни обаче са възраженията в жалбата, че не е допуснато процесуално нарушение при съставяне на АУАН, а дори и да се приеме за такова съставянето му в отсъствието на представител на санкционираното дружество в ден различен от този, за който е изпратена поканата, това нарушение не е от категорията на съществените и не предполага отмяна на НП. В конкретния казус, поканата до представляващия дружеството за явяване в Министерството на културата за съставяне на АУАН по повод констатациите от извършената на 24.06.2021 г. проверка в стопанисвания от дружеството „Пъблик бар“, е изпратена на адреса на заведението, който съвпада със седалището и адреса на управление на санкционираното дружество, отразени в Търговския регистър. В този аспект, законосъобразно в касационната жалба е посочено, че са спазени изискванията на чл. 98б, ал. 1 от ЗАПСП. Нещо повече, на този адрес са връчени впоследствие по идентичен начин – чрез използване на куриерски услуги и АУАН и НП, предмет на съдебен контрол.

Не е спорен и фактът, че датата на съставяне на АУАН – 18.08.2021 г. е денят следващ, посоченият в поканата, изпратена до представляващия дружеството – 17.08.2021 г. между 14:00 ч. – 16:00 ч. (*л. 36 от делото*). Това несъответствие неправилно е възприето от въззивния съд като съществено нарушаващо процесуалните правила и ограничаващо правото на защита на санкционираното дружество.

В конкретния казус, АУАН е съставен не в момента на констатиране на инкриминираното с него административно нарушение, а въз основа на писмени документи – Констативният протокол, съставен при извършената на 24.06.2021 г. проверка в „Пъблик бар“ и приложената към административната преписка кореспонденция със Сдружение „М.“. В този аспект, от значение за спазването на процесуалните гаранции на правото на защита на санкционираното дружество, е единствено съставянето на Акта да не предхожда времето обявено в поканата. Иначе казано, разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, има за цел да обезпечи своевременното започване на административно-наказателното производство със съставяне на АУАН, при спазване на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН, дори и в случаите на неуспешно връчване на покана за явяване на санкционираното лице пред административния орган, както и на неявяване, за което не са посочени уважителни причини. Приведено към конкретиката на настоящия казус – АУАН е съставен в деня, следващ деня, за който е била отправена покана до представляващия дружеството, което е предоставило възможност лично той или упълномощен от него друг представител да се яви пред административния орган или да уведоми за невъзможността да изпълни това задължение поради наличие на уважителни причини. Нормативната уредба в ЗАНН, а и в специалния закон ЗАПСП, не предвижда задължение за административно - наказващия орган да повтаря процедурата по връчване на покана за съставяне на АУАН до изпълнението ѝ с фактическо връчване на представител на ЮЛ, тогава когато тя е била изпълнена в съответствие с изискванията на закона какъвто е настоящият казус.

Изложеното дава основание на касационната инстанция да възприеме за основателни аргументите на касатора, че в настоящия казус не е налице допуснато нарушение на изискванията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и съставянето на АУАН в

отсъствието на представител на санкционираното дружество не е ограничило по никакъв начин възможността му да участва и да се защитава в започналото със съставянето на АУАН административно наказателно производство.

Неоснователна и неподкрепена с доказателства обаче е тезата на касатора, че релевантните факти, въз основа на които е установено административното нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5 от ЗАПСП, предполагащо ангажиране на обективната отговорност на „Фин Ко 2015“ ООД, са установени по предвидения ред в ЗАПСП и ЗАНН. В този аспект, касационната инстанция споделя аргументите, изложени в мотивите на въззивното решение относно липсата на доказателства, установяващи съответствието на използваните от актосъставителя приложения SaundHaund или Shazam, с изискванията, на които следва да отговарят „автоматизираните средства за контрол“, по смисъла на т. 21 от § 2 от ДР на ЗАПСП.

В Констативния протокол, съставен по време на проверката в коктейл бара, стопанисван от санкционираното дружество (л. 45 от делото) е отразено, че „За разпознаване на произведенията бе използвано служебно мобилно устройство със сериен № R58JA6JY54R с инсталирани съгласно заповед № РД09-475/03.06.2021 г. програми SaundHaund, Shazam, Track ID /произведенията са отразени в протокола след повторно засичане със същия резултат/.“.

В показанията си пред съда актосъставителят Ч. П. – инспектор в Дирекция „Авторско право и сродни права“ (л. 76 от делото) е заявил : „Това, което констатирах по време на самата проверка е вече работещ сайт със звучаща музика.“, „В Констативния протокол, както и в Акта е посочено служебно мобилно устройство с номер, на което има инсталирани софтуерни продукти. Възможно е в момента да съм ползвал и личния си телефон, за да съпоставя двете песни. Телефонът използвам на база Заповед на министъра на културата... В конкретния случай не бих могъл да кажа кое конкретно приложение към използвал, тъй като е било преди доста време. Реално от трите приложения две са работещи SaundHaund и Shazam, така че е едно от двете“. Към административната преписка е приложено и заверено копие от цитираната в АУАН и КП заповед на министъра на културата № РД09-475 от 03.06.2021 г. (л. 53 от делото).

Тезата на процесуалния представител на касатора, че е „достатъчно въпросните мобилни приложения да са одобрени от министъра на културата, който е направил преценка, че същите са надлежни да констатират с точност обектите на авторски права“ (л.3 от касационната жалба) не отговаря на изискванията на закона, поради което основателно не е приета и от състава на въззивния съд. Разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 и т. 5 от ЗАПСП предоставя възможност на длъжностните лица, оправомощени от министъра на културата да установяват административни нарушения – да изземват трайни материални носители, съдържащи закриляни от закона обекти, свързани с нарушението и да използват автоматизирани средства за контрол при констатиране на нарушения по чл. 97 от ЗАПСП. В настоящия казус, от показанията на актосъставителя се установява, че при проверката не са изземвани материални носители, а нарушението е констатирано с **някое** от одобрените със заповедта на министъра на културата приложения. Техническата възможност на посочените приложения да установят автоматично закриляни от закона обекти на авторски права и одобреното им използване от министъра на културата, за констатиране на нарушения по реда на чл. 97 от ЗАПСП, не са достатъчни, за да отговорят на изискванията на т. 21 от § 2 от ДР на ЗАПСП – **да са стандартизирани**

или сертифицирани от независима организация, установена на територията на Европейския съюз. Доказателства относно този факт – стандартизирането/сертифицирането на посочените в заповедта на министъра на културата музикални приложения от независима организация, установена на територията на ЕС не са представени и пред настоящата инстанция.

Наред с това, Констативният протокол от проверката *не съдържа данни за конкретното време, в което се твърди, че двукратно са били идентифицирани* посочените две музикални произведения. Описаният като приложение към протокола касов бон за консумация (л. 46 и л. 47 от делото), не е достатъчен за удостовери времето, в рамките на което е извършвана проверката, а още по-малко периодите, в които се твърди, че е установено *„двукратно използване на посочените произведения чрез публично изпълнение на запис.“*. Не могат да бъдат, ползвани като доказателство за тези факти и показанията на служителя на СДВР - свид. А. П. (л. 91-92 от делото), който е присъствал при извършване на проверката.

Липсата на категорични доказателства относно конкретно използваното приложение, времето, в което е установено **двукратно** нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5, предл. първо от ЗАПСП за всяко от посочените в Констативния протокол две музикални произведения, както и за съответствие на използваното приложение с изискванията на т. 21 от § 2 от ДР на ЗАПСП, правилно са преценени от състава на въззивния съд като внасящи съмнение в извършването на административното нарушение, санкционирано с НП, предмет на съдебен контрол, и обосноваващи неговата отмяна. Констатираното спазване на формалните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН не противоречи на извода относно липсата на доказателства за извършване на нарушение, подлежащо на санкциониране по предвидения ред в чл.97 от ЗАПСП. Констатираните пропуски при отразяване на контролните действия в проверявания обект относно времето на установяване на неправомерното използване на обекти, защитени от ЗАПСП и приложението, което е използвано, както и за съответствие на това приложение с изискванията на § 2, т. 21 от ДР на ЗАПСП, са основания за отмяна на наказателното постановление като издадено в нарушение на изискванията на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН – *„установяване по несъмнен начин, факта на извършеното нарушение“*.

Своевременно направеното искане от процесуалните представители на санкционираното дружество за присъждане на направените разноси за адвокатско възнаграждение за процесуалното представителство пред касационната инстанция като основателно следва да бъде уважено. Основателно е и направеното възражение в касационната жалба, както и от представителя на държавното обвинение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Пред настоящата инстанция процесуалното представителство на санкционираното дружество включва изготвяне на писмен отговор на жалбата и участие в едно съдебно заседание, което дава основание на съда да редуцира размера на платеното възнаграждение, съобразно представената по делото фактура, до минималния предвиден размер в чл. 18, ал. 2 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно – 500 лева, върху който съгласно § 2а от ДР от Наредбата следва да се начисли и дължимият ДДС, като в тежест на касатора, на основание чл. 63д, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗАНН следва да бъде възложено заплащане на направените от „Фим Ко 2015“ ООД разноси в настоящото производство в размер на 600 лева, от които 500 лева адвокатско възнаграждение и 100 лева, начислен ДДС върху размера на адвокатското възнаграждение.

Компетентен да се произнесе по оплакванията в касационната жалба относно възложените в тежест на Министерство на културата разноски за явяването на свидетел във въззивното производство е Районният съд, съгласно приложимата, на основание чл. 144 от АПК, разпоредба на чл. 248, ал. 1 от ГПК. Затова и производството по КНАХД 10444/2022 г. по описа на АССГ в тази му част следва да бъде прекратено, а след връщане на делото съставът на СРС, постановил решението следва да се произнесе по направеното искане за изменението му в частта относно разноските на свидетеля, по реда на чл. 248, ал. 3 във вр. ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ПРЕКРАТЯВА производството по КНАХД № 10444/2022 г. по описа на АССГ в частта относно оспорените с касационната жалба, възложени в тежест на Министерство на културата, разноски за явяване на свидетел във въззивното производство.

ВРЪЩА делото на СРС, 10 н. с. за произнасяне, по реда на чл. 248, ал. 3 във вр. ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК, по жалбата на пълномощника на зам. министъра на културата – старши юриск. Г. Т. за изменение на постановеното по НАХД 3474/2022 г. Решение в частта за разноските за явяване на свидетел във въззивното производство.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3851 от 18.10.2022 г., постановено по НАХД № 3474/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10 състав в останалата част.

ОСЪЖДА Министерството на културата да заплати на „ФИМ КО 2015“ ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] , [улица], представлявано от И. Г. Ф., сумата от 600 (шестстотин) лева, направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ